

שמעתי ממורי

ספר

שמעתי ממורי

והוא ליקוט

מספרי רבי יעקב יוסף מפולנאה

ומספרי שאר התלמידים

מה ששמעו מהבעל שם טוב

מהדורה שלישית מורחבת
אלול תשע"ט

ליקטו: עוז דוד בלומן, אלון בועז סבג
הגהה: חיים אדלר | 058-7521317
עיצוב כריכה: דעה צא אביחיל | 054-6580146

הוצאה לאור:

לעילוי נשמת:

קרן ברכה יפעה ע"ה בת עדנה

א שבט תשע"ו

ת.נ.צ.ב.ה.

תמונת הכריכה היא מעשה ידיה

פנינה ע"ה בת ליאורה

כג טבת תשע"ב

ת.נ.צ.ב.ה.

מסת"ב 978-965-572-488-2 ISBN

© כל הזכויות שמורות

תוכן עניינים

רקע	ז
חלק א: רבי יעקב יוסף מפולנאה	יא
תולדות יעקב יוסף	יג
בן פורת יוסף	פא
צפנת פענח	קיג
כתנת פסים	קלט
חלק ב: רבי אפרים מסדיליקוב	קנז
דגל מחנה אפרים	קנט
חלק ג: רבי דב בער ממזריטש	רז
ליקוטי אמרים	רט
ליקוטים יקרים	ריא
אור תורה	ריז
חלק ד: רבי יהודה לייב מפולנאה	רכא
קול אריה	רכג
חלק ה: רבי משה שהם מדולינא	רכז
דברי משה	רכט
חלק ו: רבי מאיר מרגליות מאוסטרהא	רלג
סוד יכין ובוועז	רלה
חלק ז: רבי מנחם נחום מצ'רנוביל	רלז
מאור עיניים	רלט
כוונות מהבעש"ט	רנז
שמועות שלא הובאו ב"כתר שם טוב"	רסה
מפתח	רסז

רקע

בחלקו הראשון של ספר זה לוקטו מאות שמועות מהבעל שם טוב הפזורות בכתביו של רבי יעקב יוסף מפולנאה. מיוחדות הן שמועות אלו, שכן רבי יעקב יוסף משתדל לדקדק בלשונו - האם שמע ממורו או בשם מורו, האם שמע בלשון זו או רק בקירוב, האם שמע בסוגיה זו או שהוסיף משלו.

הספר "תולדות יעקב יוסף" ראה אור בשנת תק"מ, והיה ספר החסידות הראשון שעלה על מכבש הדפוס. בגב השער נרשם: "ומחמת טרדת הדפוס לא יכולנו להשיג הסכמות מגאוני ארץ, כי בטוחים אנחנו שיסכימו כולם כאחד על חיבור הנחמד הזה". ברם הספר לא התקבל בהסכמה, והוא הוחרם ויש אומרים שאף נשרף במספר מקומות.

עריכתו של הספר נמשכה כפי הנראה זמן רב, וחלק מן השמועות נרשמו עוד כשהיה הבעל שם טוב בין החיים. בכל המובאות נשמר אותו כינוי - "מורי", ללא ציון שמו או כינויו השגור "בעל שם טוב". ל"תולדות יעקב יוסף" (וכן ל"בן פורת יוסף") צירף רבי יעקב יוסף "קונטרס אחרון", ובו ריכז שמועות. לרוב, שמועות אלו מפורטות יותר.

שיטתו של הבעל שם טוב, כפי שנפרשת בשמועותיו של רבי יעקב יוסף, עומדת על כך ש"כבודו יתברך מלא כל הארץ וכל אשר בה, לית אתר פנוי מיניה... רק שהוא בהסתרה". את ההסתרה הזו יש לפוגג בדרכים שונות - ידיעה, דבקות, ייחוד, העלאה, המתקה, קישור, ועוד - אותן הוא מפרט והולך.

בחלקיו האחרים של ספר זה לוקטו מאות שמועות נוספות מהבעל שם טוב הפזורות בכתבי רבי אפרים מסדיליקוב, רבי דב בער ממעזריטש, רבי יהודה אריה לייב מפולנאה, רבי משה שהם מדולינא, רבי מאיר מרגליות מאוסטרהא ורבי מנחם נחום מצ'רנוביל.

תלמידים קרובים נוספים היו לבעל שם טוב, ביניהם רבי נחמן מהורודנקה, רבי זאב וולף קיציס, רבי חיים מקרסנה, רבי מאיר מפרמישילן, רפי פנחס מקוריץ, רבי יחיאל מיכל מזלאטשוב, רבי שמואל מקאמינקא, רבי יצחק מדרוהוביץ', רבי דוד פורקס, ועוד רבים אחרים. אך לא כולם חיברו ספרים, ומבין אלו שחיברו ספרים לא כולם ראו את אור הדפוס, ומבין אלו שראו את אור הדפוס לא כולם הביאו שמועות בשם רבם.

לא קלה הייתה המלאכה. בכתבי רבי יעקב יוסף מפולנאה באו השמועות סדורות, עם תחילה וסוף. בכתבי שאר התלמידים פעמים רבות קשה היה לדעת היכן מתחילה או מסתיימת השמועה. נוסף על כך, תורתו של רבי דב בער ממעזריטש הועתקה והתפזרה בין כתבי תלמידיו, והופיעה בכמה גרסאות ומהדורות. בחרנו ללקט את השמועות מתוך שלושה כתבים מוקדמים. את השמועות מהספר "ליקוטים יקרים" כללנו בחלקו של המגיד על פי כתבי ההסכמות לספר, על אף שבשער הספר מוזכר כי הובאו בו גם שמועות מרבי מנחם מנדל מפרמישילן ומרבי יחיאל מיכל מזלאטשוב.

בשמועות נוספות אלו בולטות האהבה, היראה והדבקות, "כי יראה ואהבה הם ממלאים כל העולמות מאין סוף עד אין תכלית ולית דבר פנוי מהם". אהבה, יראה ודבקות אלו מסוגלות להיות בתמידות או בהפסק, בגדלות או בקטנות, בטוב או חלילה ברע.

בשנת תקנ"ד ראה אור הספר "כתר שם טוב", ובו ליקוט שמועותיו של הבעל שם טוב. הספר נפוץ עד מהרה והפך לאחד מספרי היסוד של החסידות. ברם עריכת הספר לא הייתה נקייה משגיאות: שמועות שלמות נשמטו; שמועות רבות הובאו בשינוי לשון; שמועות אחרות נחתכו באמצע; הובאו שמועות שאינן משל הבעל שם טוב; הובאו שמועות שלא נודע מקורן; ועוד (ראה גם במבוא ל"כתר שם טוב" מהדורת קה"ת, עמ' 14-11). כך גם אירע בספרי הליקוטים שהופיעו מאוחר יותר, דוגמת "בעל שם טוב על התורה".

במהדורה זו נערכו השמועות משל הבעל שם טוב כסדרן וכלשונן. הובאו גם שמועות החוזרות על עצמן; לרוב, שמועות אלו מכילות שינויי לשון קלים, שנודעת להם חשיבות. לא הובאו שמועות בהן מוזכרת הפניה ללא תוכן ("כמו ששמעתי ממורי וכתבתי במקום אחר"). כך נוספו מאות שמועות שלא הובאו ב"כתר שם טוב". רשימה מפורטת של שמועות אלו מובאת בסוף הספר.

עבודתו של חיים אלי מוזסון אודות שמועותיו המקוריות של הבעל שם טוב, וכן מספר מהדורות מדויקות של ספרי חסידות שהופיעו בשנים האחרונות, עמדו לנגד עינינו וסייעו לנו מאוד. על כך תודתנו הגדולה.

לשמועות צורפו מראי מקומות למהדורות השכיחות ברשת האינטרנט:

ליקוטים יקרים - לבוב, תקנ"ב	תולדות יעקב יוסף - ירושלים, תשל"ג
אור תורה - ניו יורק, תשס"ד	בן פורת יוסף - פיוטרקוב, תרמ"ד
קול אריה - קורץ, תקנ"ח	צפנת פענח - קורץ, תקמ"ב
דברי משה - פולנאה, תקס"א	כתנת פסים - לבוב, תרכ"ו
סוד יכין וכו' - לונדון, תשט"ו	דגל מחנה אפרים - קורץ, תק"ע
מאור עיניים - ורשה, תרמ"ט	ליקוטי אמרים - ניו יורק, תשס"ד

חלק א: רבי יעקב יוסף מפולנאה
תפוז שמועות

תולדות יעקב יוסף

א. שמעתי בשם מורי כי 'לשמה' הוא לשם התיבה והאות עצמה, לדבקה בשרשה וכו' (הקדמה יא, א ד"ה ואני).

ב. שמעתי ממורי זלה"ה, שאם ידע האדם שהקדוש ברוך הוא מסתתר שם, אין זה הסתרה, כי נתפרדו כל פועלי און. וזהו שנאמר 'ואנכי הסתר אסתיר פני מהם', רוצה לומר שיסתיר מהם שלא ידעו שהקדוש ברוך הוא שם בהסתרה זו וכו', ודברי פי חכם חן.

וכיוצא בזה שמעתי ממנו כי ראשי תיבות 'אמר אויב ארדוף' וגו', ראשי תיבות הם ה' אלפין, ששם אלופו של עולם מסתתר, בסוד שם סא"ל וכו', ודברי פי חכם חן (בראשית כב, א ד"ה דשמעתי).

ג. והנה כמו שיש כ"ב אותיות בדבור תורה ותפילה כך יש בכל עניני החומר והגשמי שבעולם גם כן כ"ב אותיות שבהם נברא העולם וכל אשר בו וכמו שנאמר בש"ס דברכות 'יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהם שמים וארץ' וכו', רק שהאותיות מלוכש בחומר עניני העולם בכמה כסויין ולבושין וקליפין ובתוך האותיות שורה רוחניות הקב"ה הרי שכבודו יתברך מלא כל הארץ וכל אשר בה לית אתר פנוי מיניה כמבואר בתיקונים רק שהוא בהסתרה... כי כל כ"ב אותיות הם לבושין זה לזה, כי א' נתלבשה תוך אות ב', כי ב' ב' אלפין, ג' הם ג' אלפין וכו', כמו ששמעתי ממורי זלה"ה וכו', וראשית הבריאה היה על ידי אות א' שהוא חכמה, וברא הכל על ידי חכמה, כמו שכתוב 'כולם בחכמה עשית', כי נתפשטו האותיות מלמעלה למטה ובזה ברא כל הנבראים על ידי כ"ב אותיות מן אל"ף עד תי"ו, וכל הנברא על ידי אות שהוא קרוב להמאציל הוא יותר עליון, עד כי הנברא מן אות ת' שהוא אות אחרון, בריה זה הוא שפל בריה מכל הנבראים, כי אם שיקרב אדם עצמו להשם יתברך, ויכלל מן אות ת' לאות ש' בסוד תשר"ק, עד שיקורב אל אות א' ששם אלופו של עולם, וזה שאמר הכתוב 'מבטן שאול שוועתי אליך' וגו' (בראשית כב, ב).

ד. וכל זה דרך כלל, אמנם בדרך פרט כתבתי במקום אחר בשם מורי ז"ל שביאר פלוגתא דבית שמאי ובית הלל 'כיצד מוקדין לפני הכלה', 'בית שמאי אומרים כלה כמות שהיא' - גם בדרך כלל, שידע שכבודו יתברך מסתתר בכל מקום וכנ"ל. 'ובית הלל אומר כלה נאה וחסודה' - שידע דרך פרט איך שנפלו אור נצוצי הקדושה בתוך הקליפות, ובאו בשעת תפילה מחשבות זרות לתקנן, וצריך להבדיל ולהסיר הקליפה, ולהעלות מתוכה נצוצי הקדושה, לקשטה שתהיה כלה נאה וחסודה וכו' עיין שם. וכתבתי בזה במקום אחר איך יתקן זהו וכו', יעויין שם (בראשית כג, א).

ה. 'ויבדל אלהים בין האור ובין החושך', שצריך להבדיל ולהסיר חיצוניות הקליפה והחשך שהיא מחשבה זרה, ולהוציא מתוכה אור הקדושה שהיה גנוז בה כנ"ל. ואחר שעשה הבדלה, אז התענוג והיתרון הנמשך לאור מן החשך נעשה זה כסא לזה, כמו שכתבתי לקמן בשם מורי זלה"ה ביאור מדרש 'ויהי ערב, אלו מעשיהן של רשעים' וכו', יעויין שם. וזה שכתוב 'ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד', רוצה לומר אחר הבדלה נעשה ערב כסא לבוקר, לכך שניהן יחד, גם הערב, נקרא 'יום אחד', והבן (בראשית כג, ב).

ו. שמעתי בשם מורי זלה"ה מה שביאר בכתבי האר"י זלה"ה 'למתק דינין בשרשן', היינו על ידי שימצא בדין שורש חסד, אז נעשה הכל חסד, ונמתק הדין בשרש חסד זה שמצא בו, ודברי פי חכם חן (נח מד, א).

ז. ובזה יובן 'וכי תבאו מלחמה בארצכם', הסבה הוא 'על הצר הצורר אתכם'. רוצה לומר משנשאיר הצר, שלא ידעו להופכו מן 'הצר' - צהר רצה וכנ"ל. לכך עצה היעוצה 'והרעתם בחצוצרות', שהוא תואר שמחה, היפך תואר שופר שהוא חרדה, כמו שכתוב בעקידה בזה יעויין שם, ועל ידי שקיבל בשמחה נהפך מ'צרה' - רצה כמו שכתבתי בשם מורי ז"ל (נח מד, ב).

ח. הקשה הרמב"ן איך על ידי תפילה נשתנה גזר דין מרעה לטובה, וכי יש חס ושלום שינוי רצון, וביותר המתפלל עבור חבירו וכו'. ותיירץ מורי זלה"ה בשם רבו שהתפילה היא למתק דין בשרשו לקשר דין המלכות בבינה, ושם הוא

אדם אחר וכו' יעוין שם. ומורי זלה"ה ביארו יותר, כי הגזר דין הוא אותיות, ויכול השליח לעשות צירוף אחר מן אותיות אלו ממש וכו', יעוין שם (נח מה, ב).

ט. ומעתה יבואר ענין הטבת החלום בנוסח הנ"ל, שהוא להמתיק דינין בשרשן כפי ב' פירושים הנ"ל, א' כפשוטו כפירוש מורי זלה"ה בשם רבו לקשר דין המלכות בבינה וכו' עיין בפרשת לך לך. ב' כפירוש מורי זלה"ה למצוא שורש חסד בתוך הדין, אז נמתק הדין בשורש חסד זה, ונעשה באמת חסד וכו' (נח מו, ב ד"ה ומעתה).

י. דכתבתי בשם מורי זלה"ה אחר שידע האדם כי אלופו של עולם הוא בכל תנועה וכו' אז 'יתפרדו כל פועלי און' וכו', ודברי פי חכם חן (נח מז, א).

יא. שמעתי ממורי זלה"ה בתקוני התפילה צריך הכנעה והבדלה והמתקה וכו', וכתבתי מזה במקום אחר. 'וישת לו עדרים לבדו' סוד הבדלה וכו', ואחר כך ידע כי שטן ופנינה לשם שמים נתכוונו, שיש בתוך הרע בחינת טוב וחסד, אז נכנע השטן ונמתק הדין בשורש החסד שמצא בתוך (נח מט, א).

יב. שמעתי ממורי זלה"ה 'וירא ה' כי סר לראות' וכו', כי השכינה כוללת כל העולמות, דומם צומח חי מדבר, וכל הנבראים שבעולם הן טובים או רעים. והיה תמוה לו למשה רבינו ע"ה שהיחוד האמיתי היא השכינה, ואיך כוללת ב' הפכים בנושא אחד, טוב ורע והם ב' הפכים והוא הייחוד. וכן שמו של משה כולל הכל טוב ורע, וזה שכתוב 'משה רבכם קוביוסטוס' וכו', ואיך נעשה הייחוד על ידו וכו'. אבל באמת אתי שפיר, כי הרע הוא כסא אל הטוב, כמו 'ופרעה הקריב' וכו', או על ידי שרואה מעשה הרשעים והוא אינו בגדר שלהם, יש לו תענוג ויתרון לאור מן החשך, ונעשה זה התענוג בכל העולמות על ידי הרע, וכמעט שעל ידי זה יש לרע עליה, רק כשעולה משם 'יתפרדו כל פועלי און' וכו', ודברי פי חכם חן (לך נא, א).

מפתח

אהבה ויראה [רגשות מרכזיים בעבודת ה': משתלשלות ממידות הבורא הראשיות חסד וגבורה. עשויות להגיע בצורה נפולה ורעה] - **בחינת דעת**: חלק ז: ו; **בתורה ועבודת ה'**: חלק א: קיב, קיח, קלז, רצג; חלק ב: כה, קטו; חלק ג: כה; **יראה חיצונית, מיראה לאהבה**: חלק א: רעו, רעז, רפד, שסו, שעח; חלק ד: ו; **כניסה לעבודת ה'**: חלק א: רעג; **נוכלות חסד וגבורה**: חלק ב: קיא, קטו; חלק ז: ג, ז, יז, כה

אותיות [בהן נברא העולם ובהן הוא מונהג. בתוך כ"ב האותיות שורה חיות ורוחניות הבורא. האותיות משתלשלות זו מזו, כל אחת מהן היא לבוש לקודמתה. עבודת האדם היא להעלות את האותיות לשורשן] - **אור**: חלק א: ל, לב, רכג; חלק ב: נו; חלק ג: ה; **התפשטות, לבוש, עלול**: חלק א: ג, לג, ריז, רפח, תכה; **כח וחיות העולמות**: חלק ד: ו; **לבקש מהאותיות**: חלק ב: מח, נו; **לברר ניצוצות**: חלק א: רפט; **להמשיך להן רוחניות ואחדות**: חלק א: רנג; **להעלותן, לדבקן לשורשן**: חלק א: א, לג, קיג, קנא, ריד, רפח; חלק ב: ע; חלק ז: ו, יד; **לקשר ולדבק עצמו אליהן**: חלק א: לג, רמו, רפז, תסו, תעח; חלק ו: א; **עולמות, נשמות, אלוקות**: חלק א: מ, קיג; חלק ב: לא; חלק ג: טז; **צירופים**: חלק א: ח, תפד; חלק ב: ע, צה, קלג, קסו; חלק ז: ו; **צמצום מידות ה' באותיות**: חלק ז: כט; **כ"ב אותיות**: חלק א: ג, קיא, ריד, רמג, שצב, תסו; חלק ב: סד; חלק ד: ו; חלק ז: לה; **מנצפ"ך**: חלק א: קסב, ריז, שמב, שעג, שפג, תס

דבקות [קישור פנימיותו ומחשבתו של האדם לה'] - חלק א: עא, עו, פב, קא, קמח, רב, רלב, רפב, רפז, שסא, תכד; חלק ב: ל, סא, פא, צד, קט; חלק ג: ז; חלק ד: ד, ו; חלק ה: ב

הכנעה, הבדלה, המתקה [דרך מפורטת להעלות ניצוצות, הכוללת חרדה על מעמד השכינה בין הקליפות; הבדלה בין הניצוץ והקליפה; והעלאה של הניצוץ לשורשו] - חלק א: יא, ריט, רלא, רסא, רסב, תג

המתקת דינים [פעולה לשם התגברות על קטנות או ייסורים] - **באהבה ויראה:** חלק ז:ו; **בדיבוק מחשבה באור אין סוף:** חלק א:ל; **בהוספת דעת ובינה:** חלק א:קסב, ריז, רנט, שמב, שעג, שפג; **בהעלאה אל האין:** חלק ז:יט; **במציאת שורש חסד:** חלק א:ו, ט, רסט, רצד, תעט; **בקישור מלכות בבינה:** חלק א:ט, תפה; **כוונות מהבעש"ט:** ב; **בשמות קודש:** חלק א, נז; **בתפילה:** חלק א:שכח

לדבק, לחבר, לקשר [פעולה הנעשית באמצעות דעתו ומחשבתו של האדם. כל דבר בעולם משתלשל ממדרגות עליונות לתחתונות. עבודת האדם היא לצרף כל דבר אל שורשו, או אל מדרגה גבוהה יותר בסדר ההשתלשלות שלו, שם מתגלות יותר חיות ורוחניות הבורא] - **אותיות בשורשן:** חלק א:א, קיג, קנא; **חלק ז:יד:** **אחור בקדם:** חלק א:תס; **בעל תשובה בשורשו:** חלק א:קנט; **גשמי ברוחני:** חלק א:יד, סה, קפב, רמה, שג, שיז, שח, תכג, תמז, תסב, תעד; **דברים בשורשם:** חלק א:קמב; **חלק ב:כב:** **חלק ג:ח:** **דין בהוי"ה:** חלק א:קפב; **זולת, רבים בבורא:** חלק א:פא, פד, שצב; **חיות בשורשו:** חלק א:תה; **מחשבה זרה בשורשה:** חלק א:נד, עח, פו, קפא, קפו; **חלק ב:לו:** **חלק ג:ג:** **מחשבתו ועצמו באותיות:** חלק א:לב, לג, קסו, רכג, רמו, רפז, תסז, תעה; **חלק ו:א:** **מחשבתו ועצמו בבורא:** חלק א:טו, כג, לו, עו, פב, רפב, רצא, ש, שלה, שג, שסא, שעב; **חלק ב:סא, סט, עט, פא, צד:** **חלק ג:ג, ח:** **חלק ד:ו:** **חלק ה:ב:** **מחשבתו ועצמו בשורש התורה:** חלק א:רבג, שיז; **חלק ב:מה:** **חלק ו:א:** **מלכות באין:** חלק א:מד, עג, שפא, שצח, תכו, תמג, תעו; **מלכות בבינה:** חלק א:ח, ט, סה, קלט, קעו, שכג, שמא, שפב, תכט, תעד, תפג, תפה; **מלכות במחשבה:** חלק א:כג, כד, מד, עג, קמא, שכג, שפה, שצד, תכו, תמג, תעו, תפו; **מלכות למעלה:** חלק א:קיא, קעב, שנז, תסו; **מעשה במחשבה:** חלק א:יט, מד, קלח, קעא, רפב, שצד, תכז, תעד; **סוף בראש:** חלק א:שצח, תמג; **עולם תחתון בעליון:** חלק א:תב; **עצמו באמת:** חלק א, כא; **עצמו ביראה:** חלק ב:לד, סג, קו; **עצמו בכל**

ישראל: חלק ב: קז; חלק ז: יב; **עצמו בחכמה:** חלק ב: ג, כה, קי; **עצמו במידות:** חלק ז: כח; **עצמו בצדיק:** חלק ז: לז; **עצמו בתפילה:** חלק א: קטז

להעלות [פעולת הדיבוק, החיבור והקישור בתחומים שונים] - **אותיות:** חלק א: קיג, ריד, ריז; חלק ז: ל; **דיבורים, סיפורים:** חלק א: ריד, רמה, תסב; חלק ב: ג, ע, צא; **דינים לשורשם:** חלק ז, כ; **כוונות מהבעש"ט:** ב; **זולת, רבים:** חלק א: פא, קנט, רכב, רמה, רעה, רצו, רצז, שלג, שנא, שסד, שצב, תו, תטז; חלק ב: ג, ח, מג, ע, צא; חלק ג: כה; **חטא בשוגג:** חלק א: קח; **לימוד שלא לשמה:** חלק א: שסה; חלק ב: ט; **מידות:** חלק א: רנח (לשבר); חלק ב: כט; חלק ז: ג; **מדרגה תחתונה לעליונה:** חלק א: נו, נט, עה, קיג, קצד, שמה, שעב, תס; **מחשבות זרות:** חלק א: רכא, רעת, רעט, שעז, תעה; חלק ב: ל, לא, לו; **מלכות, שכינה:** חלק א: קס, רפג, שכב, שלז, שמא; חלק ז: כא; **ניצוצות:** חלק א: ד, לג, פו, צד, ריט, רכא, שא, שעב; חלק ב: ח, לו, מג, סט; חלק ז: טז; **נפש, רוח ונשמה:** חלק א: יג, שלג, שנא, תו; **עשיה, גשמי:** חלק א: ס, סה, תסב, תעה; **צחוק של בחרות:** חלק א: רעה; **קטנות:** חלק א: שנז, שפג

לייחד [לרוב, תיאור על דרך הפנימיות של פעולת הדיבוק, החיבור והקישור] - **הוי"ה ואדנ"י:** חלק א: יט, צג, שנט, שעז, תב, תפ; חלק ב: מו; **חכמה ובינה:** חלק א: קסג, תנז; חלק ב: נט; **יראה ונורא:** חלק א: כט, קלו, ריט, רכב, רנא, שעא, תמו, תנה, תעה; חלק ב: כד; **מלכות עם דודה:** חלק א: קלו, שנה, שנט, שפה, תנ, תפד; חלק ב: קג, קיח, קלט; **עצמו עם אחותה דמטרוניתא:** חלק א: נח; **קודשא בריך הוא ושכינתיה:** חלק א: מד, פד, קלג, קלח, רנה, שח, שפ, שצד, תכו, תסה; חלק ב: מז, נט; חלק ג: טז; **שכינה למעלה:** חלק א: תסב; חלק ב: טז; חלק ז: כא; **בדיבור:** חלק א: כה, נח, רסח, שסז, שצב, תסו; חלק ב: לז, מא, מו; חלק ז: יב; **במחשבה:** חלק א: רכ, שצה; **בשבת:** חלק א: שצה; **בתפילה:** חלק א: צד, צז, קטז, קמד, קג, שלח, תע; חלק ב: ל, צז; **הדעת המייחד:** חלק ב: נט; **העלאת מין נוקבין:** חלק א: שנז; **נשיאת הפכים:** חלק א: יב, רס, שכו; **שפע:** חלק א: תמח; **יחודים:** חלק ב: ו, כב, קד, קיב, קכו; חלק ז: כו

לשמה [כוונה המצורפת לפעולה] - **לדבק עצמו לתורה**: חלק א: לב, לג, קסו, רנב; חלק ו: א; **לדבר בכוונת אמת**: חלק ב: מה; **לייחד**: חלק א: רנז; **לשם האותיות**: חלק א: א, קיא, קנא, קסו; **לשם ה' עילאה**: חלק ב: נא; חלק ז: לה; **לשם שמים**: חלק א: יא, לז, קא, קיב, קכא, קסד, קסה, קפג, קפד, ריח, רמב, רג, רעה, שסה, שעו, שצה, תלא, תנט; חלק ב: סט, ע, קמב; חלק ד: ו; חלק ז: כז, כח, לח

ניצוצות [חלקי השכינה, חיות ורוחניות הבורא, הפזורים בעולם ורחוקים ממקורם. ישנם ניצוצות בחי, בצומח ובדומם, וגם במחשבותיו, דיבוריו והנאותיו של האדם. עבודת האדם היא להעלות את הניצוצות לשורשם] - **בדברים בטלים**: חלק ג: יז; **בדצח"מ**: חלק א: שא; חלק ד: ו; **בחפץ ומאכל**: חלק ג: ו, י, כו; חלק ז: כז; **במחשבות זרות**: חלק א: כט, רכא, רכב, רעח, שג, תג, תע; חלק ב: ל, לא, לו; חלק ג: יא; חלק ה: א; **במלאכה**: חלק ב: סט; **במקום**: חלק א: רמט, רפט, תסד; חלק ז: טז; **בעבירה**: חלק א: שמד, תד; חלק ז: ב; **בצער**: חלק א: נב; **בתענוג**: חלק א: שמד, תד; **בירור**: חלק א: עו, קע (מאנין תבירין), ריט, רכא, רמט, רפט, שא, שג, תסד, תסח; חלק ב: ק; חלק ז: י, כב; **העלאה**: חלק א: שא, שעב; חלק ב: כ, ל, לא, לו, מג, סט, קיח; חלק ג: יז; חלק ז: ג, טז, כז; **יחוד**: חלק ז: י; **ניצוץ**: חלק א: כט, נב, ריט, רכא, רכב, רעח, שא, שמד (רוחני), תד (מלכים קדמאין), תמט, תסט, תע; חלק ב: ח, ל, לא, סט; חלק ג: יא, כה; חלק ד: ו; חלק ה: א; חלק ז: ב, יב (אין סוף); טז, כז; **נפש, רוח ונשמה**: חלק א: רס, תמט; חלק ב: ח, מג, ק; **תיקון**: חלק ב: לא, לו; חלק ג: ו, י, יא; חלק ה: א.

נפש, רוח, נשמה [חלקי אישיותו של האדם] - חלק א: יג, נה, ריח, שלג, שלט, שנא, שנג, שעב, תמט; חלק ב: נו, קב; חלק ו: א

צדיקים [עובדי ה' בהעלאות וייחודים] - **אמונה**: חלק א: לו, מז, נג, סא, רמז, רצא, תפה; חלק ו: א; **שלוחי דמטרוניטא**: חלק א: לג, סג, קנה, רנה, שיא, שפ, תפד; חלק ב: טז, לג, סו, צז; **דיבור**: חלק ב: יא, ע; חלק ה: ב; **יסורים**: חלק א: קמד, קע; **יראת תלמיד חכם**: חלק א: קב, רח, שעט; חלק ב: סג; **לימוד ממנו**, **קישור אליו**: חלק א: רכו, רנז, שלה (רב), שסז (רב); חלק ב: נה, סג, סח, קא,

קנג; חלק ג: יז; חלק ז: יב; **מידות**: חלק א: טז, רמב; חלק ב: נב, קח; **נפילה**,
קטנות, **חטא**: חלק א: קסה, שלג, שנא, שנד, שנז, תטז, תלז, תמ, תסא; חלק
ב: כ; חלק ג: יז; חלק ז: י; כוונות הבעשט: ב; **נפש**, **רוח ונשמה**: חלק א: ריח,
רנד, שלג, שנא, תו; חלק ב: ח; **צדיק ורשע**: חלק א: קג, קע, קפז, קצג, רא, רו,
ריב, רמב, רס, שכו, שפח, תיד, תכ, תלא; חלק ד: א; חלק ה: ו; חלק ז: יט, לו;
תיקון אחרים: חלק א: קנט; **תפילה**: חלק א: קפז, רנד, שיא, שלג, שנא; חלק
ג: יז; **תשובתו**: חלק ב: קנד; חלק ה: ו; **תענוג בעבודת ה'**: חלק א: קכב; קפ;
רמז; רס; שכו; **צדיק**: חלק א: כא, סז, סט, פ, קצג, רא, רי; חלק ב: פו, פט; חלק
ז: כד

קטנות, **גדלות** [צמצום או הרחבה במחשבה וברגש בעבודת ה'] - חלק א: יח,
לט, עו, קב, קה, קסב, רו, ריא, רלה, רמו, רעה, שלה, שמב, שמו, שנז, שסז,
שעב, שעג, שפג, תנג, תס; חלק ב: יט, כ, לט, מא, נג, צ, צב, קא, קב; חלק ג: יז;
חלק ז: יד

נר ה' נשמת אדם'

לעילוי נשמת:

ר' אשר בן דוד ע"ה

בן שולמית ויוסף

טו אלול תש"ע

ת.נ.צ.ב.ה.

ציפורה קויפמן ע"ה

בת שולמית ובנימין אברהמוב

טו אלול תשע"ט

ת.נ.צ.ב.ה.